

VÉLEMÉNYEK

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG 568. PLENÁRIS ÜLÉSE – INTERACTIO,
2022.3.23. – 2022.3.24.

**Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Covid19-járvány utáni időszakra
vonatkozó uniós fellépés: jobb helyreállítás a sport révén**

(saját kezdeményezésű vélemény)

(2022/C 290/02)

Előadó: **Pietro Vittorio BARBIERI**

Közgyűlési határozat:	2021.3.23.
Jogalap:	az eljárási szabályzat 32. cikkének (2) bekezdése saját kezdeményezésű vélemény
Illetékes szekció:	„Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2022.3.7.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2022.3.24.
Plenáris ülés száma:	568.
A szavazás eredménye:	
(mellette/ellene/tartózkodott)	148/0/0

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az elhúzódó világjárvány után – amely súlyosan érintette az egész sportágazatot és a helyi sportegyesületeket, ahol számos bezárásra került sor – stratégiai megközelítéssel ösztönözni és növelni kell a sport és a testmozgás szerepét egy reziliensebb és fenntarthatóbb társadalom kiépítésében. Ezt a gazdasági és társadalmi helyreállítás tágabban vett folyamatának részeként kell végrehajtani, és ezzel egy időben olyan célokat is meg kell fogalmazni, amelyekkel megerősíthetjük a sportágazat reakcióképességét az egyre gyakoribbá váló válságokra.

1.2. A sportot és a testmozgást be kell építeni a gazdasági és társadalmi fejlesztési stratégiákba, és szélesebb körű, ágazatközi kapcsolatokat kell kialakítani, különös tekintettel a népegészségügyre, az oktatásra és a társadalmi befogadásra. A sport a társadalmi, gazdasági és környezeti fenntarthatóság eszköze, amely elősegíti a helyreállítást, és ennek alapján új foglalkoztatási és üzleti lehetőségeket nyit meg. Fontos továbbá a szociális partnerekkel folytatott társadalmi párbeszéd előmozdítása a jóllét és a munkahelyi testmozgás kérdésében. Az EGSZB ezért olyan tanulmányok elkészítését szorgalmazza, amelyek bemutatják a sport és a polgárok általános jólléte közötti kapcsolatot.

1.3. Az iskolában és a tanulás különböző szakaszaiban a lányoknak és fiúknak mindent meg kell tanítanunk a mozgásról, ugyanúgy, ahogy megtanítjuk nekik a feladatok megoldását, a tanulást és, hogy hogyan fejlődjenek. Az iskolai testnevelés felpozíciója a játék, a szórakozás és a multidiszciplinaritás jegyében az eredmények elérésének, a kiegyensúlyozottságnak, a másokkal való együttélésnek és mindenekelőtt a sikeres tanulásnak és az egészséges életmód népszerűsítésének páratlan eszközét jelenti. Ez azt jelenti, hogy a sport és a testmozgás értékét más tantárgyakkal azonos szinten kell elismerni, különösen a fiatalabb generáció oktatásában, kiemelt figyelmet fordítva a belső és területileg hátrányos helyzetű területekre.

1.4. A Lisszaboni Szerződés felvázolta a sport társadalmi és gazdasági értékének európai dimenzióját. Az egészségügyi szükséghelyzetet követően láthatóbbá kell tenni a sport és a testmozgás által képviselt értékeket az európai politikában, ugyanolyan módon garantálva számukra a teljes elismerést, mint más európai politikák esetében. Nem csupán kohéziós politikára van tehát szükség, hanem egy valódi emancipációs folyamatra, **a sporttal kapcsolatos valódi változásra**, ahol a sportnak az emberek jólétére és életminőségére gyakorolt hatása jelentősen felértékelődik.

1.5. Ezért:

1.5.1. a sport nélkülözésében élők arányát – vagyis azok arányát, akik a sporttevékenység mint szükséges jó élvezetéből ki vannak zárva – fel kell venni az Eurostat anyagi nélkülözés mérésére szolgáló indexeinek listájára;

1.5.2. a 2021 és 2027 közötti időszakban a sportágazat számára hozzáférést kell biztosítani az összes közvetlenül és közvetve kezelt uniós alaphoz, a sportot és a testmozgást a közösségek egyéni és kollektív jólétébe való befektetésnek tekintve;

1.5.3. az Erasmus+ program keretében a sportra és a sportot is magában foglaló horizontális együttműködésre elkülönített összes forrás arányát növelni kell. A finanszírozást nemcsak a kohéziós alapokból kell biztosítani, hanem a helyreállítási alap különböző területei számára biztosított forrásokból is, mivel a sport esetében a források jelentősen csökkentek. Ezenkívül kívánatos az erőforrások fokozott újraelosztása a magas szintű versenysport és a társadalom fejlődését szolgáló sport között;

1.5.4. terveket kell kidolgozni a sport (gazdasági, társadalmi és egészségügyi) válság- és szükséghelyzetekben történő támogatására, ideértve az ilyen helyzetekre való felkészülési terveket is, többek között a terhes bürokrácia csökkentéséhez szükséges adminisztratív egyszerűsítés révén, különösen a helyi sportklubok számára. Ezért kiemelt fontosságú a beavatkozás, különösen a szabadidősport támogatása érdekében, mivel ez az, amely inkluzív szerepet játszik a fogyatékosokkal élők, illetve a bizonytalan és kiszolgáltatott helyzetben lévők esetében, továbbá jelentős interkulturális kölcsönhatásokkal bír;

1.5.5. ösztönözni kell az aktív polgári szerepvállalás hálózatainak támogatását e célok helyi szintű elérésében a közpolitikák és hálózatok közötti partnerségek és közös tervezés révén, a szociális innováció különböző formáinak beindítása érdekében, figyelembe véve a megosztott kormányzás és a körkörös szubszidiaritás tapasztalatait. A szociális partnerek és szervezetek részvételét elő kell mozdítani.

2. Általános megjegyzések

2.1. Mivel a világvilágjárvány továbbra is kihívást jelent számunkra, és miközben az emberi életek és a megélhetés védelméért küzdünk, nem szabad szem elől tévesztenünk azt, hogy olyan döntések előtt állunk, amelyek meghatározzák majd az EU társadalmi-gazdasági rendszereinek jövőjét és az európai polgárok életét.

2.2. Az egészségügyi szükséghelyzet rávilágított arra, hogy az előttünk álló problémák többdimenziós jellege miatt lehetetlen olyan szintű rezilienciát elérni, amely teljes mértékben megvédené az EU társadalmi-gazdasági rendszereit. Ahhoz, hogy társadalmaink képesek legyenek alkalmazkodni a válságokhoz és változásokhoz, cselekvésre van szükség, és olyan reziliencianövelési modelleket kell támogatni, amelyekkel a válságok előrejelezhetőek, és megfelelő „eszközökkel” kezelhetőek lesznek.

2.3. A Covid19-világvilágjárvány megváltoztatta az elkövetkező évek gazdasági, társadalmi és egészségügyi kilátásait, és ezzel együtt a fejlesztési és kohéziós stratégiák megközelítését is. Választanunk kell, hogy továbbra is azt tesszük-e, amit eddig mindig is tettünk, vagy pedig módosítjuk és kiigazítjuk a fejlesztési és kohéziós politikák alapjául szolgáló paradigmát, figyelembe véve a kiemelt kritikus kérdéseket és a Covid19 okozta szükséghelyzet eredményeként szerzett tapasztalatokat.

2.4. Az egész sportvilágot súlyosan érintette a Covid19-válság Európa-szerte, de ki kell emelnünk, hogy a szabadidősport szembesült a legsúlyosabb problémákkal és kihívásokkal. A válság hatása a sport területén elsősorban a fiatalokat érintette, korlátozva a sportoláshoz és a testmozgáshoz való „jogukat”. Hasonlóképpen, a sportegyesületek és a sportágazat egésze megszenvedte az egészségügyi válság hatásait, amelynek következményei középtávon is befolyásolni fogják a helyreállítást.

3. A sport szerepe a fejlesztési és kohéziós folyamatokban

3.1. A sport lehetővé teszi a civil társadalom számára, hogy kapacitásait konstruktív módon becsatornázza, pozitív értékekkel gazdagítva azokat egy olyan egyedi és többdimenziós megközelítés keretében, amely hozzájárul a fizikai és mentális jóléthez, és enyhíti a társadalmi problémákat azáltal, hogy képes kulturálisan sokszínű közösségeket összefogni. A jelen vélemény által vizsgált körülmények között a sport a társadalmi, gazdasági és környezeti fenntarthatóság hordozója lehet; erősíti a régiók és a települések megújulását és vonzerejét, valamint támogatja a helyreállítási folyamatot azáltal, hogy alkalmat kínál a sporton alapuló új munka- és üzleti lehetőségek megteremtésére.

3.2. Ami a gazdasági dimenziót illeti, a sport – a társadalmi és technológiai innovációs eljárások kiaknázásával – képes ösztönözni új üzleti tevékenységek születését vagy a meglévők megszilárdítását. A sport révén új munkalehetőségek teremthetők, többek között a fiatalok számára szervezett formális és nem formális képzésekkel. A sport a munkavállalók egészségének és készségeinek javítását és megerősítését szolgáló eszköz, és mivel alapvetően az emberi közreműködésen alapul, hatékonyan járul hozzá a helyi szintű munkahelyteremtéshez.

3.3. A társadalmi dimenzió tekintetében a sportot az jellemzi, hogy társadalmi csoportok széles körére képes hatni, át tudja hidalni a különbségeket és képes a helyi közösségek egyesítésére, valamint be tudja vonni a sérülékeny és kiszolgáltatott társadalmi csoportokat a közösségi életbe. Ezen túlmenően a sportprojektek hozzájárulhatnak a „hátrányos helyzetű” területek, például a városi perifériák, az európai régiók vidéki és belső térségeinek társadalmi újjáélesztéséhez.

3.4. A környezeti dimenzió tekintetében a sport az éghajlatváltozás elleni küzdelem kihívásaira válaszul kitzűzött célok elérésének stratégiai eszközét jelenti. A sportolás a fenntartható mobilitás és a városi területek környezeti megújulásának előmozdítását célzó, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célját szolgáló eszköz. Azáltal, hogy a sportlétesítmények közel nulla energiaigényű sportlétesítményekké válnak⁽¹⁾, hozzájárulnak a környezeti fenntarthatósági célkitűzések eléréséhez, és lehetővé teszik, hogy a rendezvényeket alacsony szénlábnym mellett lehessen megtartani. Végezetül a sportesemények csodálatos eszközei a pozitív környezeti üzenetek célba juttatásának és terjesztésének.

3.5. Bár a sportot valamennyi jelentős nemzetek feletti stratégiában (A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend; a 2021–2027-es időszakra vonatkozó kohéziós politika; a WHO 2018–2030-as időszakra vonatkozó globális cselekvési terve a fizikai aktivitásról) a fejlődési, fenntarthatósági és kohéziós célok elérésének kiemelt eszközeként határozzák meg, sajnos a tapasztalat azt mutatja, hogy számos tagállamban még nem valósult meg teljes mértékben ez a megközelítés, és a sporttevékenység és -gyakorlás sok esetben egyelőre megrekedt a szabadidős elfoglaltság és a rekreációs funkció szintjén.

3.6. A Covid19 okozta szükséghelyzet a sport esetében azt a kockázatot rejt magában, hogy a válság csökkenti vagy éppen lehetetlenné teszi a sportolást. A problémák hatékony kezelésére és a megoldások megtalálására alkalmas konkrét és „innovatív” beavatkozások hiányában e kritikus helyzet társadalmi és gazdasági dimenzióját jellemző összefonódásnak katasztrofális hatása lesz, és korlátozni fog bizonyos, az emberek életminőségének, jóllétének és egészségének biztosításához elengedhetetlenül fontos tevékenységeket. Ez a helyzet, amellet, hogy veszélyezteti számos, a sport területén tevékenykedő szervezet, egyesület és vállalkozás „túlélését”, az emberek életminőségével kapcsolatos szociális problémát okoz, valamint gazdasági problémát is, mivel nem lesz bevételi forrása azoknak, akik e tevékenységekből tartják fenn magukat. Hasonlóképpen, a válság okozta gazdasági nehézségek sok ember számára lehetetlenné teszik, hogy vállalják gyermekeik vagy saját maguk sporttevékenységének költségeit, ami negatív hatással lesz a fizikai jóllétre és az egészségre.

3.7. A kiszolgáltatott helyzetben lévő népességcsoportok, például a fogyatékosokkal élők esetében a sportolás nélkülözésének kockázata súlyosbítja az amúgy is kritikus helyzetet, amely egyes tagállamokban rendszerszintű korlátozásokként jelentkezik. A világjárvány főképp a mentális egészségügy területén csökkentette jelentősen a felhasználók, a családtagok, az üzemeltetők, a polgárok és a sportegyesületek aktív részvételét az erre a célra létrehozott szolgálatokon és osztályokon, megfosztva ezzel a mentális betegségben szenvedőket a sport gyakorlásától, holott az a betegségből eredő elszigeteltséget és marginalizálódást ellensúlyozó szolidáris kapcsolatok kiépítésének és fenntartásának eszköze számukra. A kollektív jóllét mindenkit érint, nem csak azokat, akik gyógyítanak vagy akiket kezelnek.

3.8. Tekintettel a szocializációs lehetőségek súlyos korlátozására, amely jelentősen érintette a gyermekeket és a fiatalokat, újra kell éleszteni a sport és a testmozgás, az oktatás és a képzés lehetőségeit, nagy hangsúlyt fektetve a gyakorlás helyének biztonságára, a gyermekek és a serdülők védelme érdekében. A sport világa olyan környezet, amelyben nap mint nap rengeteg gyermek és fiatal, valamint oktatók, technikusaik és edzőik találkoznak. Ez a környezet az egyik legkényesebb a növendékek pszichofizikai fejlődése szempontjából, és különleges szabályzatok elfogadását teszi szükségessé, hogy lehetőséget adjunk nekik mindazon előnyök kihasználására, amelyeket az aktivitás védett környezetben nyújthat. A „sport mindenkinek” nem jelentheti a mindenáron való sportolást.

3.9. A rendszeres testmozgás hozzájárul a tevékeny időskorhoz is, és kulcsszerepet játszhat az idősök funkcionális képességeinek és életminőségének javításában. A testmozgás hatásai ráadásul felerősödnek, ha az idősök egyidejűleg társadalmi és produktív tevékenységekben is részt vesznek. A sportnak tehát megelőző szerepe van abban, hogy a munkavállalók egészséges és fitt nyugdíjasokká váljanak.

⁽¹⁾ Javaslat tanácsi ajánlásra a környezeti fenntarthatóságot célzó tanulásról.

3.10. A lehető legtöbb polgár fizikai aktivitásának fejlesztése társadalmi célú és szociális innovációkat is igényel, amelyeket mindenekelőtt a szervezett civil társadalomnak és a szociális partnereknek kell megvalósítaniuk. Alapvető fontosságú a mindennapi élet, a dolgozók, diákok és tanulók ritmusának átgondolása, valamint olyan helyszínek kialakítása, ahol a szülők az általuk kísért gyermekekkel egy időben mozoghatnak. A világvjárvány a szabadterei sport újbóli felfedezésére készítetett minket, ami elősegítheti az olyan innovatív trendeket, például a városban és a vidéki területeken végzett sportolást, melyek a terek megújítására és a rugalmasságukon való osztozásra irányulnak. Óriási szükség van a társadalmi innovációra, és ezt értékelni és ösztönözni kell, hogy ellensúlyozni lehessen azt, hogy a legtöbb polgárnak nincs ideje sportolni, még akkor sem, ha szeretne.

3.11. A helyi magánlétesítmények (sportközpontok) – amelyek előtt nyitva áll annak lehetősége, hogy együttműködjenek a vállalkozásokkal és a civil társadalmi szervezetek más létesítményeivel (például a fogyatékossgal élők befogadó központjaival) – szerepét hangsúlyozni kell a munkavállalók és minden polgár javát szolgáló kollektív programok kidolgozásában.

3.12. Ebben az összefüggésben döntő fontosságú a civil társadalom és az összes szociális partner fellépése, amelyek polgári szerepvállalás ösztönzésével és a szociális párbeszéd beindításával képesek a következőkre: a munkahelyi életminőségre vonatkozó stratégiákat előmozdítani, többek között a kollektív szerződésekből; a munkavállalók tornatermekbe és/vagy sportklubokba való belépésére irányuló kampányokat javasolni; a sportágazatban dolgozókat érdekeik védelmére ösztönözni; testmozgás céljára munkahelyi szüneteket bevezetni. Hangsúlyozni és erősíteni kell az egészségügyi szakemberek, valamint a kisgyermkekkel foglalkozó tanárok szerepét a tudatosság növelésében és a sportolás népszerűsítésében, hogy új kultúrát és a munkáltatók által a sportolásra irányuló ösztönzőket lehessen kialakítani.

3.13. Ami a nemek közötti egyenlőséget illeti, a nők sporttal kapcsolatos jogairól szóló európai charta⁽²⁾ minden bizonnyal egy olyan, a különbségekről való további felvilágosításra és új tevékenységek kipróbálására irányuló munkatervet jelent, amely támogatja a különböző szereplők szembesítését és együttműködésüket, különösen a kommunikáció kérdésében. Utóbbi már régóta szorosabb kapcsolatot teremt a nők és a média között, a tiszteletteljes és figyelmes újságírói nyelvezet előmozdítása, valamint az erőszak, a hátrányos megkülönböztetés és a gazdasági egyenlőtlenségek elleni küzdelemre irányuló sport és a mindenki számára megfelelő és egyre inkább befogadó testnevelési kultúra érdekében.

4. Sport a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendben

4.1. A sport olyan egyetemes nyelv, amely egyesíti az embereket, a népeket és a kultúrákat; a sport értékei az egyetemesség és a harmónia értékei. A sport alapvető eszköz a társadalmainkat a fenntarthatóságot jobban szem előtt tartó „környezetté” alakító intézkedések támogatásában; a sport hozzájárul a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend céljainak eléréséhez a tisztelet, a megértés, az integráció és a párbeszéd elveinek megerősítésével, hozzájárulva az egyének fejlődéséhez és kiteljesedéséhez kortól, nemtől, származástól, meggyőződéstől és véleménytől függetlenül.

4.2. A sportnak mint a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendben megfogalmazott elvek megvalósítását támogató eszköznek nyilvánvaló horizontális jellege ellenére egyértelmű, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend 17 célkitűzése között vannak olyanok, amelyek a többenél jobban kihasználhatják a sport által nyújtott előnyöket.

4.3. A sport olyan terület, ahol az EU felelősségi köre viszonylag új, és csak a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével lett bevezetve. Az EU hatáskörébe tartozik a gyakorlati szempontokon alapuló szakpolitikák kidolgozása, valamint az együttműködés előmozdítása és a testmozgást és a sportot támogató kezdeményezések irányítása Európában. A 2014–2020-as időszakban az Erasmus+⁽³⁾ program keretében első alkalommal külön költségvetési tételt bocsátottak rendelkezésre a sport területén megvalósuló projektek és hálózatok támogatására. A 2021–2027 közötti időszakban a sport támogatására irányuló uniós beavatkozást fenntartják és megerősítik.

5. Sport és kohéziós politika

5.1. Az EU törekszik a sportversenyek tisztességességének és nyitottságának növelésére, valamint a sportolók erkölcsi és fizikai integritásának fokozottabb védelmére irányuló célkitűzések elérésére, figyelembe véve ugyanakkor a sport sajátos jellegét. Az EU a sportágazatban három tevékenységi területet fed le: 1) a sport társadalmi szerepét; 2) gazdasági dimenzióját; 3) politikai és jogi kereteit. Ezekben a területeken a közvetlenül irányított pénzügyi eszközökkel támogatott intézkedések mellett az EU ösztönzi a kohéziós politika által kínált lehetőségek kihasználását és kiegészítő jellegét.

⁽²⁾ Európai charta a nők sporttal kapcsolatos jogairól.

⁽³⁾ Erasmus +: eredmények.

5.2. A sport és a testmozgás bebizonyította, hogy a társadalmi csoportok széles körére képes hatni, át tudja hidalni a különbségeket és képes a helyi közösségek egyesítésére, valamint be tudja vonni a kirekesztett társadalmi csoportokat a közösségi életbe. Ezen túlmenően a sportprojektek számos politikai célkitűzéshez is hozzájárulhatnak: az innováció előmozdításához, a városok újjáélesztéséhez, a vidékfejlesztés támogatásához és az európai régiókba irányuló befektetések ösztönzéséhez.

6. A sport és a WHO 2018–2030-as időszakra vonatkozó globális cselekvési terve a fizikai aktivitásról

6.1. A fizikai aktivitásról szóló, a 2018–2030-as időszakra vonatkozó globális cselekvési terv⁽⁴⁾ stratégiai célkitűzéseket határoz meg, amelyeket szakpolitikai intézkedések révén kell elérni annak érdekében, hogy 2030-ig 15 %-kal csökkenjen a fizikai inaktivitás globális előfordulási gyakorisága a felnőttek és a serdülők körében. A terv hangsúlyozza az ágazatközi és holisztikus megközelítés szükségességét és a társadalmi, kulturális, gazdasági, környezetvédelmi, oktatási stb. politikákba való befektetés fontosságát a fizikai aktivitás előmozdítása és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési célok közül számos megvalósításához való hozzájárulás érdekében. A terv megvalósítási stratégiáinak figyelembe kell venniük az életmódot befolyásoló valamennyi meghatározó tényezőt, és célul kell kitűzniük a hatékony egészségfejlesztési intézkedések ágazatközi és integrált megközelítésben történő végrehajtását.

6.2. A testmozgás ösztönzése összetett kérdés, amely az egészségügyi ágazat részéről erős vezetést és politikai fellépést igényel, ami nemzeti szinten kulcsfontosságú, de a többi ágazattal – például az oktatással, a kultúrával, a közlekedéssel, a várostervezéssel és a gazdasággal – is jelentős interakcióra van szükség. A fizikai aktivitás növelése és a mozgásszegény életmód visszaszorítása érdekében elengedhetetlen a fizikai inaktivitás környezeti, társadalmi és egyéni kihívásaival való szembenézés, valamint hatékony és fenntartható intézkedések végrehajtása nemzeti, regionális és helyi szintű, több ágazatot átfogó együttműködés révén. Utóbbi során ágazatközi megközelítést kell alkalmazni, amely lehetővé teszi az egészségtelen életmód megváltoztatását célzó beavatkozásokat, mind az egyéni életmódra gyakorolt hatás, mind pedig a helytelen életmód megváltoztatását elősegítő környezeti és társadalmi feltételek megteremtése révén.

7. A stratégiáktól a gyakorlatig

7.1. Annak ellenére, hogy a sport és a testmozgás egyértelműen hozzájárulhat a fejlesztési, fenntarthatósági és kohéziós célok eléréséhez, még mindig nagyon nehéz a sport népszerűsítését és javítását célzó kezdeményezések számára választhatóvá és elérhetővé tenni az európai alapokat. Ennek a helyzetnek a fő oka annak tudható be, hogy a 2021–2027-es kohéziós politikát alátámasztó rendeletekben a sport nem szerepel egyértelmű beruházási területként. A sport egyértelmű említése a kohéziós politika végrehajtási programjaiban nemcsak egyértelmű utat biztosítana a sportra irányuló finanszírozási források számára, hanem egyszerűsítene az alapkezelő hatóságok munkáját is a „sporttal és fizikai aktivitással” kapcsolatos projektek pozitív értékelése során.

7.2. Annak érdekében, hogy világossá váljon a sport stratégiai jelentősége a fejlesztési és kohéziós stratégiák végrehajtásában, a függelékben a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és a 2021–2027 közötti kohéziós politika céljai közötti koherencia elemzése, valamint a sporton keresztül megvalósítható lehetséges intézkedések szerepelnek.

Kelt Brüsszelben, 2022. március 24-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Christa SCHWENG

⁽⁴⁾ A testmozgásról szóló, a 2018–2030-as időszakra vonatkozó átfogó cselekvési terv.